

עפ"ג 51447/06/14 - משה דהן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 51447-06-14 דהן נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד
כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ
כב' השופטת מרים סוקולוב
המערער: משה דהן
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

פסק דין

1. המערער הורשע בבית משפט קמא על סמך הודייתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה על סעיף 380 לחוק העונשין. על פי העובדות בהן הודה, שימש המערער כמשגיח כשרות בשנת 2011 במסעדה ברח' ז'בוטינסקי בבני ברק. במהלך וויכוח בינו לבין המתלונן על נושא הקשור בחימום המזון תקף המערער את המתלונן בכך שהיכה בו באגרוף בחוזקה בעינו הימנית. בעל המסעדה חצץ בינו ובין המתלונן ומנע את המשך התקיפה. למתלונן נגרמה נפיחות ניכרת ואדמומית בעין ימין.

בית משפט קמא (כב' השופט י' יצחק - שופט בכיר) הטיל על המערער 3 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות וכן 8 חודשי מאסר על תנאי, קנס כספי ופיצוי למתלונן.

על גזר הדין הערעור בפנינו.

2. טענתו המרכזית ולמעשה היחידה של הסנגור הינה, כי בית משפט קמא החמיר עם המערער יתר על המידה. לטענת הסנגור, נורמת הענישה כמשתקף מהפסיקה שהגיש לעיוננו מעידה על כך שבתי משפט הסתפקו בענישה שאיננה כוללת רכיב של מאסר ולו גם מאסר בעבודות שירות בנסיבות דומות. הסנגור הביא לעיוננו מספר פסקי דין שבהם עמדה על הפרק שאלת הרשעתו של פלוני בנסיבות דומות, משמע המתחם במקרה זה מתחיל אפילו מאי הרשעה שלא לדבר על מאסר בפועל.

במקרה הנוכחי העתירה איננה לאי הרשעה, אולם לשיטתו של הסנגור המתחם צריך לעמוד בין מאסר על תנאי ל- 6 חודשי מאסר בפועל ובתוך מתחם זה יש למקם את המערער בתחתיתו בשל נסיבותיו האישיות. המערער הוא אב ל- 5 ילדים. הוא אדם נורמטיבי. לא הסתבך מעולם בכל עבירה. עדי אופי העידו לטובתו. מאסר בפועל ולו גם בדרך של

עבודות שירות ינתק אותו מפרנסתו ובכך תיפגע משפחתו כולה. מכל הטעמים הללו גם יחד הטענה היא כאמור שיש למקם אותו בתחתית המתחם כאשר המתחם עומד על בין מאסר על תנאי ל-6 חודשים.

המדינה מפנה אותנו דווקא לגילו של המערער. בגיל זה מן הראוי שינקוט בדרכים אחרות. מכל מקום מדובר באלימות קשה ומשמעותית ואין מקום להתערב.

3. על פני הדברים, צודקת המדינה בטיעוניה. עונש של 3 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות הוא עונש ראוי לאלימות שהפגין המערער בתיק הנוכחי ולא היה מקום להתערב בכך. בית משפט קמא נמנע מקביעת מתחם ובכך שגה. מכל מקום, גם לו היינו מקבלים את המתחם אותו הציע הסנגור, לא יהא זה ראוי למקם את המערער בתחתיתו של המתחם. האלימות שבה נקט המערער היא אלימות קשה. פגיעה בעין איננה טעונה הבהרות נוספות. חסד נעשה עם המערער והמתלונן גם יחד בכך שבעל המסעדה חצץ ביניהם ומנע את המשך התקיפה. לא בשל חרטתו של המערער נמנע ההמשך, אלא כאמור בשל פעולתו של בעל המסעדה.

לפיכך, גם אימוץ מתחם זה מצביע על כך שמיקום המערער במרכז מהווה אמת מידה נכונה, ראוייה שלא היה מקום להתערב בה.

4. אם בכל זאת אנו רואים לנכון להתערב במידת מה באורכה של תקופת המאסר שתרוצה כאמור בדרך של עבודות שירות, הרי זה כדי לתת ביטוי למורת רוחנו מקצב ניהול הדין בתיק זה. אנו רואים לנכון להתייחס לתאריכים הרלוונטיים בקצרה:

מדובר בעבירה שבוצעה ב-13.4.11. כתב האישום הוגש במועד סביר, כ-4 חודשים לאחר מכן. הישיבה הראשונה שנקבעה היתה ב-24.1.12. המערער כפר בעובדות ובית המשפט דחה את התיק להוכחות לתאריך 28.11.12. נעצור כבר בנקודה זו כדי לומר שאין מקום לתקופה ארוכה כל-כך עד למועד ההוכחות כשמדובר בתיק קצר שבו למעשה יש עד אחד והוא המתלונן.

הישיבה הבאה התקיימה, כפי שנקבע, ב-28.11.12 והתאריך הבא שנקבע להוכחות היה 22.4.13. לאחר מכן נתקיימה ישיבה נוספת ב-27.5.13 והפעם נדחה מועד ההוכחות ל-2.3.14. בתאריך זה אכן הסתיים הדין בהסדר הטיעון שמכוחו תוקן כתב האישום והוטל העונש שפורט לעיל.

אין כל הצדקה שתיק מעין זה התמשך והסתיים רק בשנת 2014 באופן שאנו מוצאים עצמנו בשלהי שנה זו לצורך הדין בערעור. רק בשל נימוק זה אנו מוצאים לנכון לקצר את תקופת המאסר בפועל בחודש ולהעמידה על חודשיים במקום שלושה חודשים, כאשר יתר חלקי גזר הדין יישארו בעינם.

המערער ירצה את עבודות השירות במרכז הרפואי "מעייני הישועה" בבני-ברק. תאריך תחילת העבודה 8.1.15.

המערער הוזהר כדין.

ניתן והודע היום י"ח כסלו תשע"ה, 10/12/2014 במעמד הנוכחים.

מרים סוקולוב, שופטת

ג'ורג קרא, ס"נ

דבורה ברלינר, נשיאה
אב"ד